

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עצ"מ 3404-10-23 טאבו ליברל בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

לפני כבוד השופט ציון קאפח

המעוררים
 1. טאבו ליברל בע"מ
 2. יגאל שטיין
 ע"י ב"כ עוה"ד ערן ברנר ושני לוי

נגד

המשיבה והמעוררת שכנגד
 מדינת ישראל
 ע"י עו"ד מאיה לויאן
 פרקליטות מחוז ת"א (אז')

נגד

המשיבים שכנגד
 1. שלום בוארון
 2. פדן אורי
 3. טאבו ליברל בע"מ
 4. יגאל שטיין
 5. טנדם מדיה בע"מ

פסק דין

ערעור וערעור שכנגד על החלטת בית משפט קמא (כב' השופטת עמיתה אושרי פרוסט-פרנקל) מיום 19.9.23 בתיק צ"א 56027-08-23.

מבוא והצגת הצדדים

1
2
3
4
5
6
7

- 1 המערער והמשיב שכנגד יגאל שטיין יכונה להלן "הרוכש" או "שטיין" הטוען כי רכש את המועדון, המערערת
2 והמשיבה שכנגד טאבו ליברל בע"מ, תכונה להלן "המועדון" או "העסק", המשיבים שכנגד שלום בוארון
3 ופדן אורי יכונה להלן "בוארון" ו"פדן" בהתאמה והם היו הבעלים של המועדון בראשית ההליך בבית משפט
4 קמא ולטענת שטיין הוא רכש מהם את העסק. משיבה 5 הינה חברה בבעלות שטיין.
5
6
7
- 8 **רקע** .2
9
- 10 (א) ביום 26.7.23 נערך לבוארון, פדן והמועדון שימוע טרם הוצאת צו הפסקה מנהלי ע"י סני"צ דוד שלו קצין
11 אג"מ של משטרת מחוז ת"א. במהלך השימוע העלה קצין המשטרה את השגות על פעילות העסק כפי שיפורט
12 להלן, במסגרת החלטת מפקד המחוז. בין טענות המשטרה, הועלתה טענה בדבר "ציד" של בנות מוחלשות
13 וניצולן באופן מיני במקום ע"י ניסן גבני שהינו בעלים סמוי של העסק.
14
15 בשימוע נכחו עוה"ד ברנר וכץ ב"כ המועדון, בוארון ופדן.
16
- 17 **במהלך השימוע, 4 ימים לפני הוצאת צו ההפסקה, לא הועלתה ולו ברמז טענה כי העסק נמכר לשטיין או**
18 **שמתנהל מו"מ למכירתו ומשכך מתחייבת נוכחות שטיין בשימוע.**
19
- 20 (ב) לאחר עריכת השימוע הוציא מפקד משטרת ישראל מחוז ת"א ביום 30.7.23 צו ההפסקה מנהלי לעסק .
21 להלן בתמצית נימוקיו: פעילות המועדון ללא רישיון עסק, בקשות לרישיון לרישיון עסק סורבו ע"י
22 המשטרה, אין היתכנות קרובה לקבלת רישיון עסק, בוארון ופדן אינם בעלי המועדון בפועל או לכל הפחות
23 אינם בעלי העסק היחידים, קיים מידע מודיעיני כי בעסק ומחוצה לו מבוצעות עבירות פליליות חמורות ע"י
24 הבעלים הגלויים והסמויים, מידע זה הוצג בבית המשפט המחוזי במסגרת עתירה מנהלית של בוארון, פדן
25 והמועדון כנגד משטרת ישראל ועיריית תל אביב אודות הסירוב ליתן רישיון עסק והעתירה נדחתה ([עת"מ](#)
26 [25593-06-23](#)) ערעור שהוגש לבית המשפט העליון טרם נדון).
27
- 28 (ג) ראשית ההליך בבית משפט קמא בבקשת המדינה מיום 24.8.23 להארכת תוקף צו הפסקה מנהלי לעסק לפי
29 [סעיף 21 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח](#) (להלן: "החוק").
30 המשיבים לבקשה היו בוארון ופדן אשר לא הגישו ערעור על החלטת בית משפט קמא וכן המועדון אשר
31 **הגיש ערעור.**
32
- 33 (ד) ביום 27.8.23 הוגשה בקשה מטעם שטיין והמועדון לעכב או לבטל צו ההפסקה המנהלי. נאמר בבקשה כי
34 שטיין רכש את המועדון מבוארון ופדן בשבוע הראשון של חודש אוגוסט 2023, קרי, שבוע ימים לאחר
35 הוצאת צו ההפסקה המנהלי, לא נערך לו שימוע, וכי לעת הזאת הוא פועל לקבלת רישיון עסק והמועדון
36 **עודנו סגור.**
37 לבקשה צורף תצהיר של שטיין כי רכש העסק 24 שעות לאחר הוצאת צו ההפסקה המנהלי וכן חוזה עם
38 בוארון ופדן לפיו העסק נמכר לחברת טנדס מריה בע"מ חברה שבבעלות שטיין.

1 החוזה אשר נערך בבהילות הינו חסר ולא צורף במלואו. אין בחוזה גילוי נאות של בוארון ופדן אודות
2 השימוע וצו הסגירה, אין בו הסעיפים המתייחסים לתמורה כמו גם מועד מסירת החזקה.

3
4 (ה) בתגובתה טענה המדינה כי הצו מתייחס לעסק והינו תקף גם כלפי צדדי ג', גם אם הינם תמי לב.
5 לגופם של דברים, ומעבר להיבטים המשפטיים, טענה המדינה כי הרכישה אינה אלא "רכישה" ושטיין אינו
6 תם לב, לפי ששימש מנהל האבטחה של העסק.

7
8 (ו) בדיון שנערך בבית משפט קמא ביום 12.9.23, כאשר זאת הפעם שטיין צורף להליך כבקשתו, ציינה המדינה
9 כי שטיין היה מנהל האבטחה בעסק, הוא אף נכח בעתירה בבית המשפט המחוזי, והוא רכש את העסק
10 כשהוא מודע למכלול הבעיות בעסק, אשר הבעלות בו הייתה בידי בוארון, פדן וגבני. שטיין בדבריו אישר כי
11 היה מודע לצו המנהלי, וכי עבד במקום כאחראי אבטחה.

12
13 (ז) בהחלטה מושא הערעור מיום 19.9.23, התייחסה השופטת פרוסט-פרנקל לטענות הצדדים, וקבעה את אלה:

- 14
15 (1) אין חולק כי לעסק כיום אין רישיון, היתר זמני או היתר מזורז ;
16 (2) התקיימו כלל דרישות מתן צו ההפסקה המנהלי לפי סעיף 20 לחוק, "לא הונחו בפניי ראיות כי
17 **דרכי מתן הצו חרגו מהוראות החוק ואף הדבר לא נטען על-ידי המשיבים**".
18 (3) לא נמצאה עילה להתערב בהחלטה המנהלית, ומשכך לא נפל פגם מנהלי היורד לשורשו של עניין
19 באשר לצו הסגירה המנהלי.
20 (4) האינטרס הציבורי מחייב הפעלת עסק רק לאחר קבלת רישיון כחוק.
21 (5) שטיין רכש את העסק כשהוא יודע כי קיים צו סגירה מנהלי כנגד הנכס. אין לו להלין אלא על עצמו
22 בלבד.
23 (6) אין ממש בטענות כלפי השימוע.
24 (7) הטענה בדבר בטלות הצו משהוגש כתב אישום נגד העסק בהליך נפרד, נדחית על הסף.

25
26 אחר כל אלה, הורה בית משפט קמא כי הוא מקבל את בקשת המדינה להארכת הצו, ודחה את בקשת
27 המשיבים לביטולו. עם זאת, סויגה החלטת בית משפט קמא בכך שצו הסגירה המנהלי יעמוד על כנו עד ליום
28 20.10.23, וכי על המשטרה לערוך שימוע לשטיין.

29
30 3. מכאן הערעורים מכאן ומכאן, אשר בפניי.
31 שטיין והעסק הגישו ערעור על החלטת בית משפט קמא, ואלה בתמצית הטענות: שטיין הוא הבעלים החדש,
32 והצו הוא אישי כלפי הבעלים הקודמים. הוא החל בהליכי רישוי, הוא מאשר כי ידע על קיומו של צו הסגירה,
33 אך סבר כי תוקפו של הצו מסתיים ביום 28.8.23. המשטרה סירבה לבקשתו לקבלת רישיון עסק על יסוד
34 הנימוקים אשר שימשו כנגד בוארון ופדן. עוד טען כי העובדה שהוגש כתב אישום במקביל להליך המנהלי,
35 שומטת את הבסיס לתוקף הצו המנהלי והוא בטל מעיקרו.

36
37 4. בהחלטת ביניים מיום 3.10.23 הורה כב' השופט מגן אלטוביה מבית משפט זה, כי לאור טענות המדינה בדבר
38 בעלות פיקטיבית של שטיין, עליו לצרף לערעור ראיות מוצקות בדבר "הוכחת ביצוע התשלומים, דיווח
39 לרשויות המס ועוד". כן התבקשה תגובת המדינה.

.5

המדינה הגישה במקביל הן תגובה והן ערעור שכנגד. המדינה טוענת בתגובתה להחלטת השופט אלטוביה מגן, כי שטיין אשר עבד בעסק כאחראי אבטחה רכש לטענתו את העסק תוך מודעות מלאה לסירובים, אין לו להלין אלא על עצמו. על-פי ההלכה הנוהגת, צו הסגירה הינו in ram והוא מתייחס לעסק ולחצרים. עוד צוין בתגובת המדינה, כי אין מדובר בהליך עונשי וכי יש לקבל תחילה רישיון עסק או היתר זמני או היתר מזורז כדין, בטרם הפעלת העסק.

המדינה הפנתה בתגובתה לסעיף 22 לחוק, כי צו מנהלי יבוטל אלא אם כן הוכח שהעסק פעל כדין או שלא התקיימו הדרישות למתן הצו לפי חוק זה.

הסמכות לדיון בסוגיה זו של שאלת תוקף סירוב המשטרה הינה במישור המנהלי, וסוגיה זו הוכרעה, כאמור לעיל.

השימוע נערך למחזיקי העסק, בוארון ופדן, אשר להם ניתן הצו המקורי. שטיין רכש את העסק כשהוא סגור ובידיעה מלאה לצו הסגירה ולסירובים הקיימים בו.

המתווה המשפטי והתנאים הדרושים לקיום צו ההפסקה המנהלי לצד כתב האישום.

כמו כן, המדינה הגישה ערעור שכנגד על החלטת בית משפט קמא, בגדרו היא מלינה על שתי הוראות אשר יצאו תחת ידי בית משפט קמא: הגבלת צו הסגירה עד ליום 20.10.23, והוראה למשטרה לערוך שימוע לשטיין.

בהודעת הערעור שכנגד חוזרת המדינה על עיקרי טענותיה, כפי שפורטו לעיל.

המדינה מדגישה כי הצו ניתן לאחר שלא חלפו שמונה עשר חודשים מרגע הפעלת העסק, כאמור בסעיף 20(א)(1) לחוק.

בית משפט קמא, בהחלטתו, וללא כל נימוק, הגביל את תוקף הצו עד 20.10.23, בניגוד לחוק ולהלכה, ובכך התערב באופן ענייני בהליך המנהלי אשר הוא עצמו מצא אותו כתקין.

שטיין עצמו לוקה בחוסר תום לב כאשר היה חלק בלתי נפרד מן העסק ב"גלגול הקודם" בו הועסק כאחראי אבטחה וידע שבוצעו בעסק עבירות פליליות והוא עצמו ידע על קיומו של הצו, בטרם "רכש" את העסק.

סוף דבר, המדינה עתרה להורות על ביטול הגבלת תוקף צו הסגירה המנהלי, וכן לקבוע כי העסק לא ינוהל ללא רישיון או היתר זמני כדין, לאסור העברת הבעלות או החזקה לאחר אלא אם יש בידי אותו אדם רישיון או היתר זמני כדין לניהול העסק. המדינה חותמת את הודעת הערעור שכנגד בבקשה ליתן צו לאפשר למשטרה לאכוף את הצו בדרכים הנקובות בהודעת הערעור, אם הצו לא ימולא.

דיון והכרעה

.6

לאחר שנתתי דעתי למלוא החומר המונח לפניי, אני רואה לדחות את ערעור שטיין והמועדון, ולקבל את הערעור שכנגד שהוגש על-ידי המדינה, במלואו, זאת אף ללא דיון, (בצוק העיתים הביטחוני ובסד הזמנים נוכח פקיעת הצו בעוד ימים ספורים על פי החלטת בית משפט קמא) ולהלן הנימוקים.

(א)

מערב לסוגיות הדיוניות, קיימת הכרעה מהותית במסגרת העתירה המנהלית. כל עוד יעמוד פסק הדין של כב' השופטת הדס עובדיה מיום 20.7.23 על כנו, אזי הסוגיות אשר נדונו במסגרת ההליך מושא הערעור, הוכרעו על-ידי ערכאה אחרת של בית משפט זה.

ראש וראשון לכל, יש להפנות לתשובת עיריית תל-אביב במסגרת העתירה. הגם שהעירייה הוגדרה כ"משיבה פורמאלית" היא הגיבה לגופם של דברים. לטענת ב"כ העירייה, חשכו עיניו מהעדר הגילוי הנאות ומחוסר תום הלב בו נגועה העתירה עד לשורשיה.

בתשובתה לעתירה, על שום מה אין בוארון ופדן מקבלים רישיון עסק, היא השיבה כי קיימות משוכות רבות בדרכם של העותרים לקבל רישיון עסק, ואלה עיקריהן: סירוב הכבאות, סירוב בגין אי עמידה בתכליות דיני התכנון והבניה, חריגות בניה קיימות, עשיית דין עצמי, חוסר תום לב עמוק, אי ניקיון כפיים ואי גילוי נאות.

(ב)

בפסק הדין שבעיקריו ארחיב קמעה, מצוינות הקביעות הבאות:

(1) ניסן גבני, אשר נטען כלפיו כי הינו 'שותף סמוי' ואשר מיוחסות לו ניהול כת, ביצוע עבירות מין בעובדות ובניצול נשים מוחלשות, הינו "אחראי על התחום האומנותי" כהגדרת העותרים.

(2) בוארון וגבני החזיק ברישיון לניהול עסק דומה בעבר.

(3) המידע המודיעיני אשר הוצג בפני בית משפט קמא במעמד צד אחד, מבסס את טענות המשטרה בדבר ביצוען של עבירות פליליות בעסק.

(4) העסק אינו עומד בתכליות דיני התכנון והבניה, לפי שעל העותרים לבצע הליכים רבים, לרבות הוצאת היתרי בניה והיתרי שימוש חורג. במקום קיימים מבנים שאינם מופיעים בהיתרי בניה, ושימוש בשטחים שהם שטחים ציבוריים בשטחי מעבר. העותרים לא גילו לבית המשפט שהם סורבו על-ידי העירייה לקבלת היתר.

(5) בנסיבות העניין, העותרים עשו דין לעצמם בהפעלת עסק ללא רישיון וחוסר ניקיון הכפיים של העותרים מצדיקים את דחיית העתירה על הסף.

(ג)

אודות הטענה כי אין צו הסגירה המנהלי והגשת כתב האישום יכולים לדור בכפיפה אחת ודין הצו להתבטל- אין בטענה ממש לפי שלשון סעיף 20(ב)(1) לחוק מציינת מפורשות-"הצו לא יינתן אם הוגש לבית המשפט כתב אישום...". אלה יהיו פני הדברים אם אכן כתב האישום הוגש לפני הוצאת צו הסגירה המנהלי. במקרה זה הצו הוצא ביום 30.7.23 וכתב האישום הוגש לאחר מכן, ביום 8.8.23.

ר' רע"פ 2150-23 קוזנצוב נ' מדינת ישראל (4.3.23) (להלן: "עניין קוזנצוב")

" בנוסף לאפיק הפלילי, בהתאם לסעיפים 20 ו-23 לחוק רישוי עסקים, מוסמכים גורמים מינהליים להוציא לעסק צו הפסקה או סגירה מינהלי. צווים אלה ניתנים למסגרת זמנים קצובה בלבד, והם כפופים למנגנון של ביקורת שיפוטית כמפורט בסעיפים 22 ו-23(א) לחוק." (פסקה 17 להחלטה).

1 אין בעובדה כי שטיין רכש את העסק, טענה התמוהה על פניה, לזכות אותו בשימוע חדש וכפועל יוצא התחלת
2 ההליך מראשיתו. הלכה היא כי הצו מופנה כלפי בית העסק וחציריו ולא כלפי אישיות משפטית כזו או
3 אחרת. ר' עניין קוזנצוב.

4
5 " בהתאם ניתן ללמוד כי סעיף 16(3), שעניינו צו סגירה שמופנה כלפי העסק, ולא כלפי בעל העסק, לא
6 נועד אך למקרים של העברה פיקטיבית לצד שלישי, אלא גם למקרים של העברה בתום לב." (פסקה 21
7 להחלטה).

8
9 כללם של דברים – אני ער לזכות הגישה לערכאות אולם בנסיבות הקיימות יש לדחות הערעור אף ללא דיון
10 לפי שאין בו ממש מהחל עד כלה..
11 בית משפט קמא לא נימק מדוע הגביל תחולת ותוקף צו ההפסקה המנהלי עד יום 20.10.23 . כפועל יוצא,
12 ככל שהחלטת בית משפט קמא תעמוד על כנה נמצאנו מתירים הפעלת עסק זה ללא רישיון כדין. שטיין עצמו
13 ציין בבקשה לבית משפט קמא כי העסק סגור. יתכבד אפוא וימתין עד לקבלת רישיון כחוק או להכרעת בית
14 המשפט העליון בערעור אשר הוגש על פסק הדין בעתירה המנהלית.

15
16 אני דוחה אפוא הערעור של שטיין והמועדון, ומקבל במלואו ערעור המדינה.

17
18 אשר על כן אני מורה כדלקמן :

19
20 נאסר בזאת על המשיבים בערעור שכנגד לנהל עסק טעון רישוי במקום ברח' לוינסקי 108 ת"א , ללא
21 רישיון או היתר זמני כדין.

22 נאסר בזאת על המשיבים בערעור שכנגד לבצע העברת בעלות בעסק לאחר, אלא אם יש בידי אותו אדם
23 רישיון או היתר זמני כדין לניהול עסק זה.

24 ככל שהמשיבים בערעור שכנגד, או מי מטעמם, לא ימלאו אחר צו זה במלואו, אני מתיר למשטרת ישראל
25 או מי מטעמה, לאכוף את הצו, לרבות כניסה לעסק ו/או לחציריו ו/או למקום, לשם ריתוך הדלתות או
26 אטימתן ונקיטת כל אמצעי סביר ככל שיידרש בנסיבות העניין, על מנת למנוע את המשך העיסוק בעסק
27 וכל עוד יעמוד בתוקפו צו זה.

28
29 המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים.

30
31
32
33 ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ד, 12 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.

34
35 ציון קאפח

36
37 חתימה